

op til noget saadant som 6 pCt. for Købstæderne, hvoraf Næringskommunen skulde have de 4 pCt., medens Opholdskommunen skulde have de 2 pCt., og en tilsvarende eller i hvert Fald meget stor Forhøjelse skulde foretages af Skatten paa Aktieselskaber; det ærede Medlem nævnte 4 pCt. Det undrede mig i Dag at høre, at det ærede 2det Medlem for 5te Kreds beteguede disse Fordringer som meget moderate. Jeg frygter for, at vi ingen Begne komme, dersom de skulde betragtes som moderate, jeg opfattede det tværtimod om ikke som en behagelig Spøge fra det ærede Medlem fra Fyn saa i hvert Fald som Fordringer, man vel kan faste ud, men som man dog ikke ventter at faa gennemførte. Jeg tror, at Forlangendet om at komme højere op med Aktiebestatningen og navnlig at komme op til 4 pCt. vil være aldeles ørkesløst. Det er blevet hævdet stærkt i Dag, at da man en Gang har været oppe paa 3 pCt., og da det blev vedtaget af det andet Ting, burde man i det mindste ogsaa blive ved de 3 pCt.; men det maa tilføjes, at disse 3 pCt. vakte meget betydelig Modstand, og det, at de en Gang have været foreslaaede og foreløbig vedtagne, synes mig ikke berettiger til at vende tilbage dertil. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Regeringen har handlet ret i at gaa ned til de 2 pCt., og jeg tror, at skal man frem ad den Vej, vil man næppe komme til et Procenttal, der er meget højere.

Der er blevet jagt, at dette med Dobbeltbestatning ikke har noget paa sig, og at der er mange Forhold, hvori man har en Dobbeltbestatning. Det kan være rigtigt, men saa er den Dobbeltbestatning dog af en noget anden Natur. Det, at man nu bestattes dels af Formue og Vejlighed og dels af Hartkorn, er ganske vist en Dobbeltbestatning, men den Dobbeltbestatning, her er Tale om, vil nærmest være af den Natur, at den vedkommende vil blive bestattet dobbelt af Formue og Vejlighed alene, idet man paa Forhaand tager en Del af Aktionærens Indtægt gennem Aktieselskabets Overflud og derefter bestatter, hvad han har til Rest, i den Kommune, hvori han bor. Det er et Forhold, som jeg tror, man vil blive nødt til at være noget varsom med, og de Herrer, som stille Fordringerne meget højt, bør, synes det mig, erindre dette, at, som Forholdet er, saa de vedkommende Kommuner, hvori Aktieselskaberne ligge, ingen Ting, og dersom man stiller sine Fordringer fremdeles meget højt, ville de i Fremtiden heller ingen Ting faa. Det gælder i dette Forhold som i saa mange andre, at noget er bedre end intet, og at et enkelt Skridt fremad er bedre end at blive staaende stille

paa den efter de Herrer's Mening allerretfærdigste Fordring.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg vil gaa til en forsat Drøftelse af denne Sag med de bedste Forsætter, men jeg skal ikke nægte, at overdrevent store Forventninger til, at vi komme til et Resultat i den nærmeste Fremtid har jeg ikke, og det kunde mulig komme til, at man maatte indskrænke sig dertil: at afhjælpe nogle af de aller værste Mangler og saa lade hele det store Spørgsmaal ligge, indtil Opfattelserne modnedes noget mere, end hidtil har været Tilfældet, og navnlig indtil Spørgsmaalet gaar noget mere ud af Agitationen, thi for Djebliffet eller i hvert Fald i den senere Tid har det været stærkt fremme. Navnlig have Købstædernes Interesser gjort sig saa stærkt gældende, at jeg er bange for, at kom man til et Resultat, vil det medføre meget store Støffelser.

Judenrigsministeren (Hørring):

Under Diskussionen af det foreliggende Forslag har jo den saakaldte mellemkommunale Bestatning spillet en Hovedrolle, og navnlig have de Medlemmer, der for en væsentlig Del repræsenterer Købstæderne, udtalt sig meget udførlig herom. Naar man imidlertid vil se den Ordning, der er foreslaaet her for den saakaldte mellemkommunale Bestatning, maa man vel erindre, at Forslaget udelukkende er bygget paa de bestaaende Skatteregler, og at man netop ikke har villet gaa til nogen Omordning af de Skatteformer, som man her for Tiden har i Landet. Vi have jo Indkomstskatten i Kjøbenhavn, Formue- og Vejligheds skatten uden for Kjøbenhavn, Formue- og Vejligheds skatten i sin renere Stikfelse paa Landet og i en noget mere modificeret Stikfelse i Købstæderne, hvor der i Vedtægterne er truffet nærmere Bestemmelser om Gennemførelsen af Formue- og Vejligheds skatten. Det er disse Bestemmelser, som gælde nu, og som for en stor Del have gældt i lange Tider, der danne Grundlaget for Forslaget, og naar man vil ændre i Forslaget, er det det første, man maa spørge om: Kan man gøre det uden at forlade det gamle Skattegrundlag? — Hovedprincippet i de nu gældende Skatteordninger er jo navnlig dette, at Personen bliver sat i Skat paa det enkelte Sted, paa Opholdsstedet, efter sin hele økonomiske Stilling. Det er en ganske nødvendig Konsekvens navnlig af Formue- og Vejligheds skatten, idet det kræves, naar der skal tages de forskellige Hensyn, som denne foreskriver, at Personens Stilling bedømmes under et. Hans Indtægt kan ikke oplyses og henføres